

**Art. 4.** Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Onze Minister van Justitie zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 24 oktober 2002.

ALBERT

Van Koningswege :  
De Minister van Binnenlandse Zaken,  
A. DUQUESNE  
De Minister van Justitie,  
M. VERWILGHEN

**Art. 4.** Notre Ministre de l'Intérieur et Notre Ministre de la Justice sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 24 octobre 2002.

ALBERT

Par le Roi :  
Le Ministre de l'Intérieur,  
A. DUQUESNE  
Le Ministre de la Justice,  
M. VERWILGHEN

N. 2002 — 4572

[C — 2002/00821]

**24 OKTOBER 2002.** — Koninklijk besluit waarbij de Verplegingsvereniging van de Ziekenhuizen Iris Zuid, het Universitair Kinderziekenhuis Koningin Fabiola, het Universitair Verplegingscentrum Brugmann, het Instituut Jules Bordet en het Universitair Verplegingscentrum Sint-Pieter geweigerd worden toegang te hebben tot de informatiegegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen

#### VERSLAG AAN DE KONING

Sire,

Het ontwerp van besluit dat wij de eer hebben ter ondertekening aan Uwe Majesteit voor te leggen, strekt ertoe aan de Verplegingsvereniging van de Ziekenhuizen Iris Zuid, het Universitair Kinderziekenhuis Koningin Fabiola, het Universitair Verplegingscentrum Brugmann, het Instituut Jules Bordet en het Universitair Verplegingscentrum Sint-Pieter te weigeren toegang te hebben tot de informatiegegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen.

De rechtsgrond van het ontworpen besluit wordt gevormd door artikel 5, tweede lid, a), van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

Volgens de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn hebben de O.C.M.W.'s de taak te zorgen voor de maatschappelijke bijstand waarop iedere persoon recht heeft. Die bijstand kan materieel, sociaal, medisch, medisch-sociaal of psychologisch zijn.

Een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan, om bepaalde taken uit te voeren die de organieke wet aan het centrum toevertrouwt, een vereniging vormen met één of meerdere openbare centra voor maatschappelijk welzijn of met andere personen om een afzonderlijke rechtspersoon te vormen waarvan de statuten het doel moeten vermelden waarvoor ze opgericht wordt. Die vereniging krijgt aldus een toegewezen opdracht om uit te voeren.

Dit is het geval voor de Verplegingsvereniging van de Ziekenhuizen Iris Zuid, het Universitair Kinderziekenhuis Koningin Fabiola, het Universitair Verplegingscentrum Brugmann, het Instituut Jules Bordet en het Universitair Verplegingscentrum Sint-Pieter, waarbij die verplegingsinstellingen verenigingen van publiek recht zijn die geregeld worden door de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Krachtens de artikelen 118 en volgende van de voormelde wet van 8 juli 1976 hebben die verschillende verplegingsinstellingen aldus een eigen rechtspersoonlijkheid gekregen los van die van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn waarvan zij voordien afhingen.

De verschillende betrokken verplegingsinstellingen beschikken echter niet meer over de toegang tot de informatiegegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen, aangezien hun rechtspersoonlijkheid verschillend is van die van de O.C.M.W.'s waarvan zij voordien afhingen en deze laatste dergelijke gegevens enkel mogen meedelen aan andere instellingen voor zover die gemachtigd zijn om die gegevens te krijgen.

Om hun opdrachten die toevertrouwd zijn door de organieke wet van de O.C.M.W.'s inzake medische hulp uit te oefenen en om bij te dragen tot een snelle en doeltreffende behandeling van de aanvragen van de betrokken personen, wilden de verplegingsinstellingen toegang hebben tot de informatiegegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen.

F. 2002 — 4572

[C — 2002/00821]

**24 OCTOBRE 2002.** — Arrêté royal refusant à l'Association hospitalière des Hôpitaux Iris Sud, à l'Hôpital universitaire des Enfants Reine Fabiola, au Centre hospitalier universitaire Brugmann, à l'Institut Jules Bordet et au Centre hospitalier universitaire Saint-Pierre l'accès aux informations du Registre national des personnes physiques

#### RAPPORT AU ROI

Sire,

Le projet d'arrêté que nous avons l'honneur de soumettre à la signature de Votre Majesté vise à refuser à l'Association Hospitalière des Hôpitaux Iris Sud, à l'Hôpital Universitaire des Enfants Reine Fabiola, au Centre Hospitalier Universitaire Brugmann, à l'Institut Jules Bordet et au Centre Hospitalier Universitaire Saint-Pierre l'accès aux informations du Registre national des personnes physiques.

Le fondement légal de l'arrêté en projet est constitué par l'article 5, alinéa 2, a), de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques.

Selon la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, les C.P.A.S. ont pour mission d'assurer l'aide sociale à laquelle toute personne a droit. Cette aide peut être matérielle, sociale, médicale, médico-sociale ou psychologique.

Un centre public d'aide sociale peut, pour réaliser certaines des tâches qui lui sont confiées par la loi organique, former une association avec un ou plusieurs centres publics d'aide sociale ou avec d'autres personnes pour créer une personne juridique distincte dont les statuts doivent mentionner l'objet en vue duquel elle est formée. Cette association se voit ainsi exercer une mission déléguée.

Tel est le cas pour l'Association Hospitalière des Hôpitaux Iris Sud, l'Hôpital Universitaire des Enfants Reine Fabiola, le Centre Hospitalier Universitaire Brugmann, l'Institut Jules Bordet et le Centre Hospitalier Universitaire Saint-Pierre, ces institutions hospitalières étant des associations de droit public régies par la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale.

En vertu des articles 118 et suivants de la loi précitée du 8 juillet 1976, ces différentes institutions hospitalières ont ainsi acquis une personnalité juridique propre de celle des centres publics de l'aide sociale dont elles dépendaient auparavant.

Or, les différentes institutions hospitalières concernées ne disposent plus de l'accès aux informations du Registre national des personnes physiques étant donné que leur personnalité juridique est distincte de celle des C.P.A.S. dont elles dépendaient auparavant, et ces derniers ne peuvent communiquer de telles données à d'autres institutions que dans la mesure où celles-ci sont habilitées à les recevoir.

Afin d'exercer leurs missions confiées par la loi organique des C.P.A.S. en matière d'aide médicale et pour contribuer à un traitement rapide et efficace des demandes des personnes concernées, les institutions hospitalières ont donc souhaité accéder aux informations du Registre national des personnes physiques.

Overeenkomstig artikel 5, tweede lid, a), van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen werden ontworpen van koninklijke besluiten waarbij elk van de verplegingsinstellingen gemachtigd wordt toegang te hebben tot de informatiegegevens van het Rijksregister voorgelegd aan het advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Op 23 maart 2001 en op 22 november 2001 heeft die Commissie respectievelijk haar advies nr. 09/2001 en nr. 46/2001 uitgebracht. Deze adviezen zijn ongunstig omdat de principes inzake finaliteit en proportionaliteit, aangehaald in artikel 4, § 1, van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, niet nageleefd zijn.

Immers, de Commissie is van mening dat de meerderheid van het cliënteel van de verplegingsinstellingen waarvan sprake niet betaald wordt door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en dat de kennis van de informatiegegevens van het Rijksregister derhalve niet nuttig is wat dit type cliënteel betreft.

De Commissie is tevens van mening dat de toegang tot de informatiegegevens van het Rijksregister betreffende de patiënten die betaald worden door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn niet noodzakelijk is aangezien de betrokken personen alle nuttige inlichtingen betreffende hun situatie evenals elk nieuw element dat een weerslag kan hebben op de hulp die hen verleend wordt, moeten verschaffen.

Wij zijn van mening dat het derhalve niet past dat de verplegingsinstellingen waarvan sprake gemachtigd worden toegang te hebben tot de gegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen.

Evenals de Koning bevoegd is om de toegang tot de gegevens van het Rijksregister toe te kennen, is hij ook de bevoegde autoriteit om de machtiging tot toegang tot de informatiegegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen, te weigeren

Er dient ook voor dit koninklijk besluit tot weigering van toegang, overeenkomstig het principe van de parallelisme van de vormen, dezelfde procedure te worden gevolgd als een koninklijk besluit houdende een machtiging tot toegang.

Dat is het onderwerp van dit ontwerp van koninklijk besluit.

De Raad van State heeft zijn advies uitgebracht op 27 augustus. Dit ontwerp van besluit is geen reglementair besluit.

Wij hebben de eer te zijn,

Sire,

van Uwe Majesteit,

de zeer eerbiedige en zeer

getrouwe dienaars,

De Minister van Binnenlandse Zaken,

A. DUQUESNE

De Minister van Justitie,

M. VERWILGHEN

ADVIES 33.632/2/V VAN DE AFDELING WETGEVING  
VAN DE RAAD VAN STATE

De Raad van State, afdeling wetgeving, tweede vakantiekamer, op 13 juni 2002 door de Minister van Binnenlandse Zaken verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste een maand, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit « waarbij de Verplegingsvereniging van de Ziekenhuizen Iris Zuid, het Universitair Kinderziekenhuis Koningin Fabiola, het Universitair Verplegingscentrum Brugmann, het Instituut Jules Bordet en het Universitair Verplegingscentrum Sint-Pieter geweigerd worden toegang te hebben tot de informatiegegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen », heeft op 27 augustus 2002 het volgende advies gegeven :

Aangezien het ontworpen besluit geen reglementair besluit is in de zin van artikel 3, § 1, eerste lid, van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State, is het niet de taak van de afdeling wetgeving daarover een advies uit te brengen.

Conformément au prescrit de l'article 5, alinéa 2, a), de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, des projets d'arrêtés royaux autorisant chacune des institutions hospitalières à accéder aux informations du Registre national ont été soumis à l'avis de la Commission de la protection de la vie privée.

Les 23 mars et 22 novembre 2001, ladite Commission a rendu, respectivement, les avis n° 09/2001 et n° 46/2001. Ces avis sont défavorables au motif que les principes de finalité et de proportionnalité, énoncés à l'article 4, § 1<sup>er</sup>, de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel ne sont pas respectés.

La Commission estime en effet que la majorité de la clientèle des institutions hospitalières en cause n'émerge pas aux centres publics de l'aide sociale et que la connaissance des informations du Registre national n'est dès lors pas utile en ce qui concerne ce type de clientèle.

La Commission estime également que l'accès aux informations du Registre national relatives aux patients émergeant à un centre public d'aide sociale n'est pas nécessaire étant donné que les personnes intéressées sont tenues de fournir tous les renseignements utiles quant à leur situation ainsi que tout élément nouveau susceptible d'avoir une répercussion sur l'aide qui lui est octroyée.

A notre estime, il ne convient dès lors pas que les institutions hospitalières en cause soient autorisées à accéder aux données du Registre national des personnes physiques.

En effet, de la même manière que le Roi est compétent pour autoriser l'accès aux données du Registre national, ainsi est-il l'autorité compétente pour refuser l'autorisation d'accéder aux informations du Registre national des personnes physiques.

Il convient également, en vertu du principe du parallélisme des formes, que le projet d'arrêté royal de refus d'accès suive la même procédure qu'un arrêté royal d'autorisation d'accès.

Tel est l'objet du présent projet d'arrêté royal.

Le Conseil d'Etat a rendu son avis le 27 août 2002. Le présent projet d'arrêté royal est dénué de caractère réglementaire.

Nous avons l'honneur d'être,

Sire,

de Votre Majesté,

les très respectueux et les

très fidèles serviteurs,

Le Ministre de l'Intérieur,

A. DUQUESNE

Le Ministre de la Justice,

M. VERWILGHEN

AVIS 33.632/2/V DE LA SECTION DE LEGISLATION  
DU CONSEIL D'ETAT

Le Conseil d'Etat, section de législation, deuxième chambre des vacations, saisi par le Ministre de l'Intérieur, le 13 juin 2002, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas un mois, sur un projet d'arrêté royal « refusant à l'Association Hospitalière des Hôpitaux Iris Sud, à l'Hôpital Universitaire des Enfants Reine Fabiola, au Centre Hospitalier Universitaire Brugmann, à l'Institut Jules Bordet et au Centre Hospitalier Universitaire Saint-Pierre l'accès aux informations du Registre national des personnes physiques », a donné le 27 août 2002 l'avis suivant :

L'arrêté en projet étant dénué de caractère réglementaire au sens de l'article 3, § 1<sup>er</sup>, alinéa 1<sup>er</sup>, des lois sur le Conseil d'Etat coordonnées le 12 janvier 1973, il n'appartient pas à la section de législation de donner son avis à son sujet.

De kamer was samengesteld uit :

De heren :

R. Andersen, voorzitter van de Raad van State;

P. Hanse, P. Vandernoot, staatsraden;

Mevr. C. Gigot, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de heer J. Regnier, eerste auditeur-afdelingshoofd. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de heer M. Joassart, adjunct-referendaris.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer R. Andersen.

De griffier,

C. Gigot.

De voorzitter,

R. Andersen.

#### ADVIES NR. 09/2001 VAN 23 MAART 2001 VAN DE COMMISSIE VOOR DE BESCHERMING VAN DE PERSOONLIJKE LEVENSSFEER

Ontwerpen van koninklijk besluit waarbij :

- de Verplegingsvereniging van de Ziekenhuizen Iris Zuid;

- het Universitair Kinderziekenhuis Koningin Fabiola;

- het Universitair Verplegingscentrum Brugmann;

- het Instituut Jules Bordet,

gemachtigd worden om toegang te hebben tot de informatiegegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid op artikel 29;

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, inzonderheid op artikel 5, eerste lid en op artikel 8;

Gelet op het verzoek om advies van de minister van Binnenlandse Zaken, d.d. 23 februari 2001 door de Commissie op 27 februari 2001 ontvangen;

Gelet op het verslag van S. Mertens de Wilmars,

Brengt op 28 maart 2001 het volgende advies uit :

I. Onderwerp van het verzoek :

De vier ontwerpen van koninklijk besluit die voor advies aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer (de Commissie) zijn voorgelegd, hebben tot doel één of meerdere in een vereniging gegroepede ziekenhuisinstellingen te machtigen toegang te hebben tot de gegevens bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1° tot 11°, en tweede lid van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (RR).

De centra of verenigingen van verplegingscentra wensen toegang te verkrijgen tot de gegevens van het RR en tot het chronologisch overzicht beperkt tot een periode van 2 jaar, met het oog op het vervullen van de taken die hen zijn toevertrouwd overeenkomstig de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende openbare centra voor maatschappelijk welzijn, gewijzigd door de ordonnantie van 22 december 1995 van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Gelet op de duidelijke overeenstemming tussen de vier koninklijke besluiten (alleen de eigen gegevens van de instellingen verschillen) beschouwt de Commissie het als één enkel ontwerp van koninklijk besluit in vier varianten en brengt zij slechts één enkel advies uit dat zij toepasselijk maakt op de vier ontwerpen.

II. Structuur van het ontwerp van koninklijk besluit :

Artikel 1, eerste en tweede lid, preciseert de gegevens waarvoor om toegang wordt verzocht alsmede de taken waarvoor om deze toegang wordt verzocht.

Artikel 1, derde lid, preciseert de duur waarvoor om toegang tot de opeenvolgende wijzigingen wordt verzocht.

Artikel 1, vierde lid, somt de personen op aan wie de toegang is voorbehouden.

La chambre était composée de :

MM. :

R. Andersen, président du Conseil d'Etat;

P. Hanse, P. Vandernoot, conseillers d'Etat;

Mme C. Gigot, greffier.

Le rapport a été présenté par M. J. Regnier, premier auditeur chef de section. La note du Bureau de coordination a été rédigée et exposée par M. M. Joassart, référendaire adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. R. Andersen.

Le greffier,

C. Gigot.

Le président,

R. Andersen.

#### AVIS N° 09/2001 DU 23 MARS 2001 DE LA COMMISSION DE LA PROTECTION DE LA VIE PRIVEE

Projets d'arrêtés royaux autorisant :

- l'Association Hospitalière des Hôpitaux Iris Sud;

- l'Hôpital Universitaire des Enfants Reine Fabiola;

- le Centre Hospitalier Universitaire Brugmann;

- l'Institut Jules Bordet,

à accéder aux informations du Registre national des personnes physiques.

La Commission de la protection de la vie privée,

Vu la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel, en particulier l'article 29;

Vu la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, en particulier l'article 5, alinéa 1<sup>er</sup> ainsi que l'article 8;

Vu la demande d'avis du Ministre de l'Intérieur, datée du 23 février 2001 et reçue par la Commission le 27 février 2001;

Vu le rapport de S. Mertens de Wilmars,

Emet, le 28 mars 2001, l'avis suivant :

I. Objet de la demande :

Les quatre projets d'arrêtés royaux soumis pour avis à Commission de la protection de la vie privée (la Commission), visent à autoriser un ou plusieurs établissements hospitaliers, regroupés en association, à accéder aux informations visées à l'article 3, alinéa 1<sup>er</sup>, 1° à 11°, et alinéa 2, de la loi du 8 août 1983 organisant le Registre national des personnes physiques (RN).

Les centres ou associations de centres hospitaliers désirent obtenir l'accès aux données du RN, ainsi qu'à l'historique limité à une période de deux ans, en vue de l'accomplissement des tâches qui leurs sont confiées en application de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, modifiée par l'ordonnance du 22 décembre 1995 de la Commission Communautaire commune de la Région de Bruxelles-Capitale.

Vu l'analogie évidente entre les quatre arrêtés royaux, puisque seules les données particulières des établissements les différencient, la Commission considère qu'elle est en présence d'un seul projet d'arrêté royal, sous quatre variantes, et émet dès lors un seul avis qu'elle rend applicable aux quatre projets visés.

II. Structure du projet d'arrêté royal :

L'article 1<sup>er</sup>, alinéa 1 et 2, précise les informations pour lesquelles l'accès est demandé ainsi que les tâches pour lesquelles cet accès est demandé.

L'article 1<sup>er</sup>, alinéa 3, précise la durée pour laquelle l'accès aux modifications successives est demandé.

L'article 1<sup>er</sup>, alinéa 4, énumère les personnes auxquelles l'accès est réservé.

Artikel 1, vijfde lid, bepaalt dat deze gemachtigde personen zich ertoe verbinden de vertrouwelijkheid te waarborgen.

Artikel 2 legt de grenzen vast waarbinnen de verkregen gegevens mogen worden gebruikt.

Artikel 3 bepaalt dat de lijst van de personen bedoeld in artikel 1, vierde lid, moet worden opgesteld en bezorgd aan de Commissie.

### III. Toepasselijke wetgeving :

De toegang van de verplegingscentra tot de gegevens van het RR moet worden overwogen zowel in het kader van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (wet RR) als in dat van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens zoals gewijzigd door de wet van 11 december 1998 tot omzetting van de richtlijn 95/46/EG van 24 oktober 1995 (wet PL).

#### Wet van 8 augustus 1983 :

De wet RR legt de grenzen vast met betrekking tot de personen en de instellingen die kunnen worden gemachtigd om de gegevens van het RR te raadplegen.

In artikel 5, tweede lid, a), van de wet RR wordt het volgende bepaald : « De Koning (...) kan bij in Ministerraad overlegd besluit (...) de toegang uitbreiden tot instellingen van Belgisch recht die opdrachten van algemeen belang vervullen; de Koning wijst deze instellingen nominatief aan. »

Met betrekking tot de verplegingscentra bedoeld in de ontwerpen van koninklijk besluit bepaalt de ordonnantie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie dat deze centra, die vroeger werden beheerd door de O.C.M.W.'s, in de plaats van deze laatsten in het kader van de medische hulp de opdrachten van algemeen belang vervullen die zijn bepaald in de wet van 1976.

#### Wet van 8 december 1992 :

De informatiegegevens van het RR zijn persoonsgegevens in de zin van de wet PL. Deze wet, die de algemene beginselen inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer poneert, is immers van toepassing op alle databanken met persoonsgegevens.

Volgens deze beginselen is elke vorm van verwerking van persoonsgegevens slechts toegestaan voor nader bepaalde en gerechtvaardigde doelstellingen. Bovendien moeten de gegevens in verhouding tot deze doelstellingen toereikend, ter zake dienend en niet overmatig zijn.

#### Onderzoek van de doelstellingen

Artikel 57, § 1, van de wet van 8 juli 1976 bepaalt dat « het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn tot taak heeft aan personen en gezinnen de dienstverlening te verzekeren waartoe de gemeenschap gehouden is. Het verzekert niet alleen lenigende of curatieve doch ook preventieve hulp. Deze dienstverlening kan van materiële, sociale, geneeskundige, sociaal-geneeskundige of psychologische aard zijn ».

Artikel 118 van de wet van 8 juli 1976 bepaalt het volgende : « Een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn kan, om een van de opdrachten uit te voeren die door deze wet aan de centra zijn toevertrouwd, een vereniging tot stand brengen met een of meer andere openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met andere openbare besturen en of met rechtspersonen andere dan die welke winstoogmerken hebben. (...) Wanneer een vereniging wordt opgericht met het oog op het exploiteren van een ziekenhuis of van een gedeelte van een ziekenhuis, draagt deze (...) ».

Artikel 120 van de wet van 8 juli 1976 bepaalt dat « de statuten van de vereniging ...2. het doel of de doeleinden waarvoor zij is opgericht, vermelden ».

Artikel 121 van dezelfde wet bepaalt dat « de vereniging rechtspersoonlijkheid bezit ».

In de statuten van de verplegingscentra, bedoeld in de vier ontwerpen van koninklijk besluit, is vermeld dat :

1. deze verplegingscentra verenigingen van publiek recht zijn die geregeld worden door de wet van 8 juli 1976;

2. deze centra in naam van de O.C.M.W.'s die zij vertegenwoordigen, de opdrachten van medische hulp en ziekenhuisbeheer vervullen die normaal worden toevertrouwd aan deze O.C.M.W.'s.

L'article 1<sup>er</sup>, alinéa 5, énonce l'engagement de confidentialité auquel souscrivent ces personnes autorisées.

L'article 2 détermine les limites dans lesquelles les informations obtenues peuvent être utilisées.

L'article 3 dispose que la liste des personnes énumérées à l'article 1<sup>er</sup>, alinéa 4, est dressée et transmise à la Commission.

### III. Législations applicables :

L'accès aux informations du RN par les centres hospitaliers doit être envisagé tant dans le cadre de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques (loi RN) que dans le cadre de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel telle que modifiée par le loi du 11 décembre 1998 transposant la directive 95/46/CE du 24 octobre 1995 (loi VP).

#### Loi du 8 août 1983 :

La loi RN fixe des limites en ce qui concerne les personnes et les organismes qui peuvent être autorisés à consulter les informations du RN.

L'article 5, alinéa 2, a), de la loi RN dispose que « le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, étendre l'accès à des organismes de droit belge qui remplissent des missions d'intérêt général. Le Roi désigne nominativement ces organismes. »

En ce qui concerne les centres hospitaliers visés par les projets d'arrêté, l'ordonnance du 22 décembre 1995 de la Commission communautaire Commune dispose que ces centres hospitaliers, précédemment gérés par les CPAS, remplissent à la place de ces derniers les missions d'intérêt général prévues par la loi de 1976, dans le cadre de l'assistance médicale.

#### Loi du 8 décembre 1992 :

Les informations du RN sont des données à caractère personnel au sens de la loi VP. En effet, cette loi, qui pose les principes généraux en matière de protection de la vie privée, est applicable à toutes les banques de données à caractère personnel.

Ces principes généraux disposent que tout traitement de données à caractère personnel n'est autorisé que pour des finalités déterminées et légitimes. En outre, les données doivent être adéquates, pertinentes et non excessives par rapport à ces finalités.

#### Examen des finalités :

L'article 57, § 1<sup>er</sup> de la loi du 8 juillet 1976 énonce que « le CPAS a pour mission d'assurer aux personnes et aux familles l'aide due par la collectivité. Il assure non seulement une aide palliative ou curative, mais encore une aide préventive. Cette aide peut être matérielle, sociale, médicale, médico-sociale ou psychologique. »

L'article 118 de la loi du 8 juillet 1976 dispose que « un CPAS peut, pour réaliser une des tâches confiées aux centres par la présente loi, former une association avec un ou plusieurs autres CPAS, avec d'autres pouvoirs publics et ou avec des personnes morales autres que celles qui ont un but lucratif. Lorsqu'une association est formée en vue de l'exploitation d'un hôpital ou d'une partie d'hôpital, ce dernier porte... »

L'article 120 de la loi du 8 juillet 1976 dispose que « les statuts de l'association mentionnent .....2. L'objet ou les objets en vue desquels elle est formée; ... ».

L'article 121 de la loi du 8 juillet 1976 dispose que « L'association jouit de la personnalité juridique. »

Les statuts des centres hospitaliers visés par les quatre projets d'arrêtés royaux énoncent que :

1. Ces centres hospitaliers sont des associations de droit public régies par la loi du 8 juillet 1976;

2. Ces centres accomplissent au nom des CPAS qu'ils représentent les missions d'aide médicale et de gestion d'hôpitaux normalement dévolues à ces CPAS.

Er moet dan ook worden onderzocht of de doelstelling van het verzoek om toegang te hebben tot de informatiegegevens van het RR wel degelijk overeenstemt met artikel 5, e), van de wet PL, waarin is bepaald dat «persoonsgegevens slechts mogen worden verwerkt wanneer de verwerking noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van openbaar belang of die deel uitmaakt van de uitoefening van het openbaar gezag, die is opgedragen aan de verantwoordelijke voor de verwerking ...».

Dit is echter om volgende redenen niet vanzelfsprekend :

- in de betrokken ziekenhuisinstellingen wordt een breed gamma kwaliteitsverzorging aangeboden door specialisten wiens reputatie patiënten aantrekt die niet afhankelijk zijn van één of ander O.C.M.W.. Deze vaststelling brengt de Commissie ertoe te oordelen dat kennis van de gegevens uit het RR met betrekking tot deze patiënten geen enkel nut heeft;

- zelfs wanneer sommige patiënten afhankelijk zouden zijn van een O.C.M.W., is het nog niet bewezen dat het betrokken O.C.M.W. kan worden geïdentificeerd alleen dankzij de toegang tot het RR;

- zelfs als wordt aangevoerd dat sommige gegevens uit het Rijksregister noodzakelijk zijn voor het sociaal onderzoek bedoeld in artikel 60 van voornoemde wet van 8 juli 1976 - bij overeenkomst toevertrouwd aan de maatschappelijk werkers van de betrokken ziekenhuisinstellingen - bestaat er volgens de Commissie geen noodzaak om toegang tot de gegevens van het Rijksregister te verlenen, aangezien krachtens het tweede lid van voornoemd artikel de betrokkene ertoe gehouden is elke nuttige inlichting omtrent zijn toestand te verstrekken en het centrum op de hoogte moet brengen van elk nieuw gegeven dat een weerslag kan hebben op de hulp die hem wordt verleend. De Commissie herinnert eraan dat enkel de doelstellingen vastgesteld in voornoemd artikel 57, § 1, van de wet van 8 juli 1976 worden toegestaan, met uitsluiting van elke andere, zoals de inning van niet-betaalde facturen bij deze ziekenhuisinstellingen;

- zoals de Commissie reeds heeft opgemerkt in vroegere adviezen (cfr. Advies nr. 15/96 van 26 juni 1996 betreffende een voorontwerp van koninklijk besluit waarbij het «Centre hospitalier hutois» wordt gemachtigd toegang te hebben tot het Rijksregister van de natuurlijke personen) heeft de wetgever ernaar gestreefd het aantal gemachtigde autoriteiten en instellingen die toegang hebben tot het Rijksregister te beperken. Indien aan een bepaald verplegingscentrum toegang wordt verleend, zou deze overeenkomstig de beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie moeten worden verleend aan alle ziekenhuizen van het land die daarom verzoeken.

Om deze redenen :

Brengt de Commissie een ongunstig advies uit.

De secretaris,  
(get.) B. Havelange.

De voorzitter,  
(get.) P. Thomas.

#### ADVIES NR. 46 2001 VAN 22 NOVEMBER 2001 VAN DE COMMISSIE VOOR DE BESCHERMING VAN DE PERSOONLIJKE LEVENSSFEER

Ontwerp van koninklijk besluit waarbij het Universitair Verplegingscentrum Sint-Pieter gemachtigd wordt om toegang te hebben tot de informatiegegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen.

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer,

Gelet op de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, inzonderheid op artikel 29;

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, inzonderheid op artikel 5, eerste lid, en op artikel 8;

Gelet op het verzoek om advies van de minister van Binnenlandse Zaken d.d. 12 oktober 2001 dat de Commissie op 15 oktober 2001 heeft ontvangen;

Gelet op het verslag van de voorzitter,

Brengt op 22 november 2001 het volgende advies uit :

I. Onderwerp van het verzoek :

Het ontwerp van koninklijk besluit dat voor advies aan de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer is voorgelegd, strekt ertoe het Universitair Verplegingscentrum Sint-Pieter (UVC

Il convient donc d'examiner si la finalité de la demande d'accéder aux informations du RN correspond donc bien à l'article 5 e) de la loi VP qui stipule « le traitement de données à caractère personnel ne peut être effectué que lorsqu'il est nécessaire à l'exécution d'une mission d'intérêt public ou relevant de l'exercice de l'autorité publique, dont est investi le responsable du traitement... »

Or, cela n'apparaît pas d'évidence pour les motifs suivants :

- les établissements hospitaliers en question offrent une gamme étendue de soins de qualités dispensés par des spécialistes dont la réputation attire une large clientèle qui n'émerge pas à l'un ou l'autre C.P.A.S. Cette constatation conduit la Commission à devoir considérer que la connaissance des données figurant au RN ne présente aucune utilité concernant ce type de clientèle;

- lors même que certains patients dépendraient d'un C.P.A.S, il n'est pas démontré que seul l'accès au RN permettrait d'identifier le C.P.A.S. dont ils relèvent;

- même lorsque certaines données figurant au Registre sont avancées comme nécessaires à l'établissement de l'enquête sociale visée à l'article 60 de la loi du 8 juillet 1976 précitée - conventionnellement déléguée aux travailleurs sociaux des établissements hospitaliers dont question - la Commission ne voit pas la nécessité de l'accès aux données du Registre étant donné que l'alinéa 2 de l'article précité dispose que l'intéressé est tenu de fournir tout renseignement utile sur sa situation et d'informer le centre de tout élément nouveau susceptible d'avoir une répercussion sur l'aide qui lui est octroyée; la Commission rappelle que les seules finalités autorisées sont celles reprises à l'article 57, § 1<sup>er</sup>, de la loi du 8 juillet 1976, évoqué ci-dessus, à l'exclusion de toute autre, comme le recouvrement des factures impayées auprès de ces établissements hospitaliers;

- enfin, ainsi qu'elle l'a signalé dans certains avis antérieurs (cf. avis n° 15/96 du 26 juin 1996 sur un avant-projet d'arrêté royal autorisant la Centre hospitalier hutois à accéder au RN), le législateur a entendu limiter le nombre d'autorités et d'organismes autorisés à avoir accès au Registre. Une autorisation d'accès, si elle était délivrée à un Centre hospitalier, devrait être également accordée à tous les hôpitaux du pays qui en feraient la demande, et ce, conformément aux principes d'égalité et de non-discrimination.

Par ces motifs :

la Commission émet un avis défavorable.

Pour le secrétaire, légitimement empêché :

(sé) Gerda Popleu, conseiller adjoint

Le président,

(sé) P. Thomas.

#### AVIS N° 46 2001 DU 22 NOVEMBRE 2001 DE LA COMMISSION DE LA PROTECTION DE LA VIE PRIVÉE

Projet d'arrêté royal autorisant le Centre Hospitalier Universitaire Saint-Pierre à accéder aux informations du Registre national des personnes physiques.

La Commission de la protection de la vie privée,

Vu la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel, en particulier l'article 29;

Vu la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, en particulier l'article 5, alinéa 1<sup>er</sup>, ainsi que l'article 8;

Vu la demande d'avis du Ministre de l'Intérieur, datée du 12 octobre 2001 et reçue par la Commission le 15 octobre 2001;

Vu le rapport du Président,

Emet, le 22 novembre 2001, l'avis suivant :

I. Objet de la demande :

Le projet d'arrêté royal soumis pour avis à la Commission de la protection de la vie privée (la Commission), vise à autoriser le Centre Hospitalier Universitaire Saint-Pierre (CHU Saint-Pierre) à accéder aux

Sint-Pieter) te machtigen toegang te hebben tot de informatiegegevens bedoeld in artikel 3, eerste lid, 1° tot 11°, en tweede lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (WRR).

Het UVC Sint-Pieter wenst toegang te verkrijgen tot de gegevens van het RR alsook tot de historiek van deze gegevens beperkt tot een periode van twee jaar met het oog op de uitvoering van de taken waarmee de O.C.M.W.'s dat Centrum overeenkomstig de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (O.C.M.W.-wet) belasten.

#### II. Structuur van het ontwerp van koninklijk besluit :

In artikel 1, eerste en tweede lid, worden de gegevens waarvoor door het UVC Sint-Pieter om toegang wordt verzocht, nader bepaald.

In artikel 1, derde lid, wordt de duur waarvoor om toegang tot de opeenvolgende wijzigingen wordt verzocht, nader bepaald.

In artikel 1, vierde lid, wordt een opsomming gegeven van de personen aan wie de toegang is voorbehouden.

In artikel 1, vijfde lid, wordt bepaald dat deze gemachtigde personen zich ertoe verbinden de vertrouwelijkheid te waarborgen.

In artikel 2 worden de doelstellingen vastgesteld waarvoor de verkregen informatiegegevens kunnen worden gebruikt.

In artikel 3 wordt bepaald dat de lijst van de personen opgesomd in artikel 1, vierde lid, jaarlijks moet worden opgesteld en volgens dezelfde periodiciteit aan de Commissie bezorgd.

#### III. Wettelijk kader :

Voor het onderzoek van dit verzoek moeten zowel de bepalingen van de WRR, inzonderheid artikel 5 ervan, als die van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer (WPL), inzonderheid artikel 5 ervan, worden toegepast.

In artikel 5, tweede lid, a) van de WRR is het volgende bepaald : « (De Koning, [...], kan bij in Ministerraad overlegd besluit. a) de toegang uitbreiden tot instellingen van Belgisch recht die opdrachten van algemeen belang vervullen; de Koning wijst deze instellingen nominatief aan. »

Met betrekking tot het UVC Sint-Pieter, bedoeld in het ontwerp-besluit, is in de ordonnantie van 22 december 1995 van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie tot invoeging van een hoofdstuk *XIbis* in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn en in artikel 118 van dezelfde wet bepaald dat de verplegingscentra die krachtens deze bepalingen zijn opgericht en voorheen door de O.C.M.W.'s werden beheerd in de plaats van de O.C.M.W.'s de opdrachten van algemeen belang vervullen waarin door de O.C.M.W.-wet in het kader van de medische bijstand is voorzien.

In artikel 5 van de WPL is het volgende bepaald : « Persoonsgegevens mogen slechts verwerkt worden in één van de volgende gevallen. [...] e) wanneer de verwerking noodzakelijk is voor de vervulling van een taak van openbaar belang of die deel uitmaakt van de uitoefening van het openbaar gezag, die is opgedragen aan de verantwoordelijke voor de verwerking... ».

#### IV. Antecedenten :

De Commissie stelt vast dat de Verplegingsvereniging van de Ziekenhuizen Iris Zuid, waarvan het UVC Sint-Pieter deel uitmaakt, begin dit jaar om een machtiging tot toegang tot het RR heeft verzocht. Dit verzoek is gemotiveerd door de noodzaak voor de ziekenhuizen van de groep om de opdrachten van medische hulp, waarmee de betrokken openbare centra voor maatschappelijk welzijn hen overeenkomstig hoofdstuk *XIbis* van de O.C.M.W.-wet belasten, te kunnen uitvoeren.

De Commissie heeft op 23 maart 2001 een ongunstig advies uitgebracht over het haar voorgelegde ontwerp-besluit tot machtiging (advies nr. 09/2001).

De Commissie had vier redenen aangevoerd voor een ongunstig advies :

1° Het aantal patiënten waarvoor de gegevens van het RR noodzakelijk waren voor de vervulling van de opdrachten van medische hulp toevertrouwd aan de verplegingscentra, lag duidelijk lager in vergelijking met het globaal aantal patiënten verzorgd in deze ziekenhuizen;

2° Het was niet bewezen dat de gegevens van het RR de enige bronnen waren op grond waarvan deze opdrachten kunnen worden uitgevoerd;

3° Op grond van artikel 60 van de O.C.M.W.-wet kon volgens de Commissie de toegang tot de informatiegegevens van het RR niet worden verantwoord aangezien de betrokken persoon zelf door dezelfde bepaling ertoe gehouden was het ziekenhuis de gevraagde gegevens te bezorgen;

informations visées à l'article 3, alinéa 1<sup>er</sup>, 1° à 11°, et alinéa 2 de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre National des personnes physiques (LRN).

Le CHU Saint-Pierre désire obtenir l'accès aux données du RN, ainsi qu'à l'historique de ces données limité à une période de deux ans, en vue de l'accomplissement des tâches qui lui sont déléguées par les CPAS, en application de la loi organique du 8 juillet 1976 relative aux Centres publics d'aide sociale (Loi CPAS).

#### II. Structure du projet d'arrêté royal :

L'article 1<sup>er</sup>, alinéa 1<sup>er</sup> et alinéa 2, précise les informations pour lesquelles l'accès est demandé par le CHU Saint-Pierre.

L'article 1<sup>er</sup>, alinéa 3, fixe la durée pour laquelle l'accès aux modifications successives est demandé.

L'article 1<sup>er</sup>, alinéa 4, énumère les personnes auxquelles l'accès est réservé.

L'article 1<sup>er</sup>, alinéa 5, décrit l'engagement de confidentialité auquel souscrivent ces personnes autorisées.

L'article 2 détermine les finalités pour lesquelles les informations obtenues peuvent être utilisées.

L'article 3 dispose que la liste des personnes énumérées à l'article 1<sup>er</sup>, alinéa 4, est dressée annuellement et transmise à une fréquence identique à la Commission.

#### III. Cadre légal :

Pour l'examen de cette demande, il y a lieu d'appliquer tant les dispositions de la LRN, en particulier son article 5, que les dispositions de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée (LVP), et en particulier son article 5.

L'article 5, alinéa 2 a) de la LRN prévoit que « le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, étendre l'accès à des organismes de droit beige qui remplissent des missions d'intérêt général. Le Roi désigne nominativement ces organismes ».

En ce qui concerne le CHU Saint-Pierre visé par le projet d'arrêté royal, l'ordonnance du 22 décembre 1995 de la Commission communautaire commune insérant un chapitre un *XIbis* dans la loi CPAS et l'article 118 de cette même loi disposent que les centres hospitaliers, créés en vertu de ces dispositions et précédemment gérés par les CPAS, remplissent à la place de ces derniers les missions d'intérêt général prévues par la loi CPAS, dans le cadre de l'assistance médicale.

L'article 5 de la LVP, quant à lui, dispose que « Le traitement de données à caractère personnel ne peut être effectué que dans l'un des cas suivants ... e) lorsqu'il est nécessaire à l'exécution d'une mission d'intérêt public ou relevant de l'exercice de l'autorité publique, dont est investi le responsable du traitement... » .

#### IV. Antécédents :

La Commission constate que l'Association Hospitalière des Hôpitaux Iris Sud, dont fait partie le CHU Saint-Pierre, avait sollicité au début de cette année une autorisation d'accès au RN. Cette demande était motivée par la nécessité pour les hôpitaux du groupe de pouvoir assurer la mission d'aide médicale déléguée par les centres publics d'aide sociale concernés en application du chapitre *XIbis* de la loi CPAS.

La Commission avait émis, le 23 mars 2001, un avis défavorable sur le projet d'arrêté royal d'autorisation qui lui était soumis (avis n° 09/2001).

Quatre raisons avaient amené la Commission à émettre un avis défavorable :

1° Le nombre de patients pour lequel les données du RN étaient nécessaires, à l'accomplissement des missions d'aide médicale déléguées aux centres hospitaliers, était significativement réduit par rapport au nombre global des patients fréquentant ces hôpitaux.

2° Il n'était pas démontré que les données du RN étaient les seules sources de renseignements permettant l'exécution de ces missions.

3° L'article 60 de la loi CPAS, aux yeux de la Commission, ne pouvait justifier l'accès aux informations du RN car la personne concernée, elle-même, était tenue par la même disposition de fournir à l'hôpital les données demandées.

4° In tweede instantie zou het verlenen van toegang tot het RR aan een ziekenhuis een toevloed van verzoeken om toegang meebrengen die de Koning niet meer zou kunnen weigeren. De bedoeling van de wetgever om het aantal publiekrechtelijke personen en privaatrechtelijke personen maar die een algemeen belang nastreven, die toegang hebben tot het RR, te beperken, zou in het gedrang komen.

V. Onderzoek van het ontwerp-besluit :

A. Bepaling van de doelstellingen.

Het UVC Sint-Pieter verzoekt om toegang tot het RR en tot de wijzigingen ervan, uitsluitend voor de vervulling van de taken die aan het centrum door de O.C.M.W.'s krachtens de O.C.M.W.-wet (artikel 1, tweede lid van het ontwerp-besluit) zijn toevertrouwd.

Toch wordt in het verslag aan de Koning bij het ontwerp-besluit (pagina drie) erop gewezen dat om de toegang tot de opeenvolgende wijzigingen aangebracht in de informatiegegevens van het RR wordt verzocht met het oog op de toepassing van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wat een andere doelstelling is.

B. Onderzoek van de proportionaliteit van het verzoek om toegang tot het RR ten opzichte van de gevraagde informatiegegevens en van de doelstellingen

De Commissie wijst erop dat het eenvoudig gegeven dat een verplegingscentrum de opdrachten inzake medische hulp overneemt van een O.C.M.W. dat beschikt over een toegang tot het RR, niet automatisch een toegang tot het RR in hoofde van het verplegingscentrum verantwoordt. De proportionaliteit van het verzoek moet telkens worden onderzocht. Bij dat onderzoek is het van belang in gedachten te houden dat de wetgever de toegang van de publiekrechtelijke of daarmee gelijkgestelde instellingen tot de informatiegegevens van het RR heeft willen beperken.

De toegang van de O.C.M.W.'s tot het RR is gemachtigd voor de vervulling van al hun taken, zulks binnen de grenzen van de wetgeving die zij moeten toepassen (1). Zo zijn de wettelijke opdrachten van het O.C.M.W. van Brussel-Stad, zowel wat omvang als aantal betreft, uitermate verschillend van die van het UVC Sint-Pieter.

Er wordt om de toegang verzocht tot de informatiegegevens van artikel 3, eerste lid, 1° tot 9°, van de WRR teneinde het administratief dossier van de patiënt makkelijker te kunnen samenstellen.

Ter ondersteuning van het verzoek van het UVC Sint-Pieter wordt aangevoerd dat de toegang tot deze gegevens het administratieve werk voor de samenstelling van het dossier van de persoon die zich in dit verplegingscentrum wil laten verzorgen, vergemakkelijkt. Er moet worden opgemerkt dat onder de patiënten verzorgd in dat ziekenhuis slechts weinig patiënten bij opname hun identiteit niet meer kunnen opgeven. Zelfs indien de persoon niet meer bij bewustzijn is, kan hij steeds in het bezit zijn van een identiteitsbewijs of zijn SIS-kaart waardoor hij kan worden geïdentificeerd.

De Commissie merkt bovendien op dat deze informatiegegevens niet noodzakelijk zijn voor de toediening van zorgen aan de patiënten, te weten de medische hulp aan de persoon, maar wel voor het administratieve en financiële beheer van het UVC Sint-Pieter.

Wanneer de persoon het ziekenhuis verlaat, zijn deze inlichtingen nuttig voor de terugwinning van de ziekenhuiskosten, alsook om vast te stellen in welke mate de persoon behoefte heeft aan sociale of materiële bijstand. Deze hulp zal echter worden geboden door bemiddeling van een O.C.M.W. dat voor dit soort hulp altijd toegang heeft tot het RR. De vraag inzake de terugwinning van de ziekenhuiskosten wordt hierna onderzocht.

De toegang tot de informatiegegevens bedoeld in artikel 3, eerste lid, 2°, 3°, 6°, 7°, 8°, 9° van de WRR wordt voorgesteld als zijnde onontbeerlijk voor de toepassing van artikel 60, § 1 van de O.C.M.W.-wet.

In artikel 60, § 1, eerste lid, van de O.C.M.W.-wet is erin voorzien dat de tussenkomst van het O.C.M.W. zo nodig wordt voorafgegaan door een sociaal onderzoek. Krachtens het tweede lid moet de betrokken persoon alle nuttige gegevens betreffende zijn toestand meedelen, alsmede het centrum op de hoogte brengen van elk nieuw gegeven dat een weerslag kan hebben op de hem verleende hulp.

Twaalf O.C.M.W.'s uit het Brussels Hoofdstedelijk Gewest hebben het UVC Sint-Pieter bij overeenkomst ermee belast deze sociale onderzoeken uit te voeren.

Zoals de Commissie reeds in voornoemd advies nr. 09/2001 heeft opgemerkt, ziet zij geen noodzaak om het UVC Sint-Pieter om deze reden toegang te verlenen tot de informatiegegevens van het RR. De betrokken persoon is immers wettelijk ertoe gehouden de gevraagde gegevens te verstrekken.

Bovendien stelt de Commissie vast dat deze sociale onderzoeken niet kunnen worden beschouwd als medische hulp in de strikte betekenis van de term. Derhalve moet het UVC Sint-Pieter worden beschouwd als een onderaannemer. De toegang tot het RR moet worden voorbehouden aan de verantwoordelijke voor de verwerking, in dit geval het O.C.M.W.

4° Accessoirement, l'octroi d'un accès au RN pour un hôpital entraînerait un afflux de demandes d'accès que le Roi ne pourrait plus refuser. La volonté de législateur qui était de limiter les personnes de droit public, ou de droit privé mais poursuivant un intérêt général, ayant accès au registre national serait mise à mal.

V. Examen du projet d'arrêté royal :

A. Détermination des finalités.

Le CHU Saint-Pierre demande l'accès au RN, et à ses modifications, exclusivement pour l'accomplissement des tâches qui lui sont déléguées par les CPAS en application de la loi CPAS (article 1<sup>er</sup>, alinéa 2 du projet d'arrêté royal).

Cependant, le Rapport au Roi du projet d'arrêté royal (page trois) indique que l'accès aux modifications successives apportées aux informations du RN est demandé en vue de l'application de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les CPAS, ce qui constitue une autre finalité.

B. Examen de la proportionnalité de la demande d'accès au RN par rapport aux informations demandées et aux finalités.

La Commission signale que le simple fait qu'un centre hospitalier reprenne les missions, en matière d'aide médicale, d'un CPAS, qui dispose d'un accès au RN, ne peut justifier automatiquement un accès au RN dans le chef du centre hospitalier. Un examen de la proportionnalité de la demande doit être à chaque fois opéré. Il importe lors de cet examen de garder à l'esprit que l'intention du législateur avait été de restreindre l'accès des organismes de droit public ou assimilés aux informations du RN.

L'accès des CPAS au RN est autorisé pour l'accomplissement de toutes leurs tâches et dans les limites des législations qu'ils sont chargés d'appliquer. (1) Ainsi, le poids et le nombre des missions légales qui s'imposent au CPAS de Bruxelles-Ville sont très différents de celles du CHU Saint-Pierre.

L'accès aux informations de l'article 3, alinéa 1<sup>er</sup>, 1° à 9°, de la LRN est demandé pour faciliter la constitution du dossier administratif du patient.

Il est invoqué à l'appui de la demande du CHU Saint-Pierre que l'accès à ces données faciliterait le travail administratif lors de la constitution du dossier administratif de la personne qui désire se faire soigner dans cet établissement hospitalier. Il est à remarquer que les cas où les patients arrivent dans un état tel qu'ils ne peuvent plus décliner leur identité sont, heureusement, assez rares par rapport au nombre de patients soignés par cet hôpital. Que même si la personne n'est plus consciente, elle peut toujours être en possession d'une pièce d'identité ou de sa carte SIS qui permettra de l'identifier.

La Commission remarque en outre que ces informations ne sont pas nécessaires à l'administration des soins aux patients, c'est à dire l'aide médicale à la personne mais bien à la gestion administrative et financière du CHU Saint-Pierre.

Ces renseignements seront utiles lors de la sortie de l'hôpital de la personne pour la récupération des frais hospitaliers et pour la détermination de l'étendue du besoin d'aide sociale ou matérielle que nécessite la personne. Mais la fourniture de ces aides se fera par l'intermédiaire d'un CPAS qui aura toujours l'accès au RN pour ces types d'aide. La question de la récupération des frais hospitaliers sera examinée infra.

L'accès aux informations reprises à l'article 3, alinéa 1<sup>er</sup>, 2°, 3°, 6°, 7°, 8°, 9° de la LRN est présenté comme indispensable pour l'application de l'article 60, § 1<sup>er</sup> de la loi CPAS.

L'article 60, § 1<sup>er</sup>, alinéa 1<sup>er</sup>, de la loi CPAS prévoit qu'une enquête sociale précède, si nécessaire, l'intervention du CPAS. L'alinéa 2 oblige la personne intéressée à fournir tout renseignement utile sur sa situation et d'informer le centre de tout élément nouveau susceptible d'avoir une répercussion sur l'aide qui lui est octroyée.

Le CHU Saint-Pierre a été conventionnellement chargé d'effectuer ces enquêtes sociales par douze CPAS de la Région de Bruxelles-Capitale.

Comme l'avait déjà fait remarquer la Commission dans son avis n° 09/2001 précité, elle ne voit pas la nécessité de permettre au CHU Saint-Pierre d'accéder aux informations du RN, pour ce motif; la personne concernée étant légalement tenue de fournir les informations demandées.

De plus, la Commission constate que ces enquêtes sociales sortent du cadre de l'aide médicale au sens strict; dès lors, le CHU Saint-Pierre doit être considéré comme un sous-traitant. L'accès au RN doit être réservé au responsable de traitement, en l'espèce, le CPAS.

De toegang tot de gegevens van artikel 3, eerste lid, 4°, 5° en 10° van de WRR wordt voorgesteld als zijnde onontbeerlijk om te bepalen welk O.C.M.W. bevoegd is.

Ook hier zou de toegang tot de gegevens van het RR het werk van de maatschappelijk werkers van het Sint-Pietersziekenhuis vergemakkelijken, maar niets bewijst dat deze toegang daarom noodzakelijk is.

Indien geen bevoegd O.C.M.W. wordt bepaald, is het O.C.M.W. van de gemeente waar de betrokken persoon wordt gevonden, bevoegd en verantwoordelijk voor de medische hulp die het UVC Sint-Pieter aan de persoon toedient (artikel 58 van de O.C.M.W.-wet). Het aldus aangegeven O.C.M.W. kan aan de hand van zijn toegang tot het RR zijn bevoegdheid ten aanzien van deze persoon nagaan.

Indien de persoon zichzelf aanbiedt bij de spoedgevallendienst van het ziekenhuis, kan hij normaliter de nuttige inlichtingen geven.

De toegang tot de gegevens van artikel 3, eerste lid, 4°, 5°, 10° en 11° van de WRR wordt voorgesteld als zijnde onontbeerlijk voor de toepassing van de artikelen 57bis en 57ter van de O.C.M.W.-wet.

Op grond van deze artikelen wordt de medische hulp ten aanzien van illegalen beperkt tot dringende hulp en komt de medische hulp verstrekt aan een dakloze ten laste van het O.C.M.W. van zijn hoofdverblijfplaats of van de plaats in verband waarmee de dakloze te kennen heeft gegeven aldaar te willen verblijven.

In de artikelen 57bis en 57ter van de O.C.M.W.-wet zijn enkel de daklozen en de illegalen bedoeld. Alleen op grond van deze artikelen kan een verzoek om toegang tot het RR zonder schending van het proportionaliteitsbeginsel dan ook niet worden verantwoord.

Bovendien is het in deze gevallen in het belang van de betrokken persoon om mee te werken aan het sociaal onderzoek teneinde de meest volledige verzorging te ontvangen. De gevallen waarin de informatiegegevens van het RR onontbeerlijk zijn voor het verstrekken van de medische hulp aan deze personen vormen slechts een deel van alle behandelde gevallen in dit ziekenhuis.

De toegang tot de opeenvolgende wijzigingen aangebracht aan de informatiegegevens van artikel 3, eerste lid van de WRR wordt voorgesteld als zijnde onontbeerlijk om de follow-up van bepaalde patiënten te waarborgen.

In het verslag aan de Koning wordt erop gewezen dat het hier vooral de toepassing betreft van de wet van 2 april 1965 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. De Commissie merkt op dat voornoemde wet voorziet in het geval waarin het niet mogelijk zou zijn het bevoegde O.C.M.W. vast te stellen. In de artikelen 9 en 14 worden de stappen vastgelegd die moeten worden gevolgd om de terugbetaling van de niet-betaalde facturen voor de verzorging te verkrijgen. Derhalve is het voor het UVC Sint-Pieter niet noodzakelijk toegang te hebben tot de gegevens van het RR.

Om deze redenen,

Bevestigt de Commissie haar rechtspraak terzake en brengt zij een ongunstig advies uit.

Voor de secretaris, wettig verhinderd,  
(get.) D. Gheude, adviseur.

De voorzitter,  
(get.) P. Thomas.

(1) Koninklijk besluit van 9 december 1987 tot regeling van de toegang tot het Rijksregister van de natuurlijke personen, wat de openbare centra voor maatschappelijk welzijn betreft (B.S., 9/12/1987)

**24 OKTOBER 2002. — Koninklijk besluit waarbij de Verplegingsvereniging van de Ziekenhuizen Iris Zuid, het Universitair Kinderziekenhuis Koningin Fabiola, het Universitair Verplegingscentrum Brugmann, het Instituut Jules Bordet en het Universitair Verplegingscentrum Sint-Pieter geweigerd worden toegang te hebben tot de informatiegegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen**

ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, inzonderheid op artikel 5, tweede lid, a), gewijzigd bij de wetten van 19 juli 1991 en 8 december 1992;

Overwegende dat de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, gewijzigd bij de wet van 11 december 1998, inzonderheid artikel 4, van toepassing is;

L'accès aux données de l'article 3, § 1<sup>er</sup>, 4°, 5° et 10° de la LRN est présenté comme indispensable afin de déterminer le CPAS compétent.

Encore une fois, l'accès aux données du RN faciliterait le travail des assistantes sociales de l'hôpital Saint-Pierre mais rien ne prouve que cet accès serait nécessaire pour autant.

A défaut de déterminer le CPAS compétent, le CPAS de la commune où a été retrouvée la personne concernée sera compétent et responsable de l'aide médicale apportée par le CHU Saint-Pierre à la personne (article 58 de la loi CPAS). Ce CPAS ainsi désigné pourra vérifier, via son accès au RN, sa compétence vis à vis de cette personne.

Dans les cas, où la personne se sera présentée elle-même aux urgences de l'hôpital, elle pourra normalement fournir les renseignements utiles.

L'accès aux données de l'article 3, alinéa 1<sup>er</sup>, 4°, 5°, 10° et 11° de la LRN est présenté comme indispensable pour l'application des articles 57bis et 57ter de la loi CPAS.

Ces articles limitent l'aide médicale vis à vis des illégaux à l'aide médicale urgente et font peser la charge de l'aide médicale octroyée à un sans-abri sur le CPAS du lieu de sa résidence principale ou du lieu où il a manifesté son intention de résider.

Les articles 57bis et 57ter de la loi CPAS ne visent que les sans-abri et les illégaux et donc ne pourraient à eux seuls justifier une demande d'accès au RN sans violer le principe de proportionnalité.

De plus, dans ces cas, il sera de l'intérêt de la personne concernée de collaborer à l'enquête sociale afin de bénéficier des soins les plus complets possibles. Les cas où les informations du RN seront indispensables à la fourniture de l'aide médicale à ces personnes ne constitueront qu'une partie de tous les cas traités par cet hôpital.

L'accès aux modifications successives apportées aux informations de l'article 3, alinéa 1<sup>er</sup>, de la LRN est présenté comme nécessaire pour assurer le suivi de certains patients.

La Rapport au Roi indique qu'il s'agit ici surtout de l'application de la loi du 2 avril 1965 relative à la prise en charge des secours accordés par les CPAS. La Commission remarque que l'hypothèse, selon laquelle il ne serait pas possible de pouvoir déterminer le CPAS compétent, a été prévue par la loi susmentionnée. Les articles 9 et 14 déterminent la marche à suivre pour obtenir le remboursement des factures de soins impayées. Il n'est donc pas nécessaire, dès lors, pour le CHU Saint-Pierre d'avoir accès aux données du RN.

Par ces motifs,

La Commission confirme sa jurisprudence en la matière et émet un avis défavorable.

Le secrétaire,  
(sé) B. Havelange.

Le président,  
(sé) P. Thomas.

(1) Arrêté royal du 9 décembre 1987 réglant l'accès au Registre national des personnes physiques en ce qui concerne les centres publics d'aide sociale (M.B., 9/12/1987).

**24 OCTOBRE 2002. — Arrêté royal refusant à l'Association hospitalière des Hôpitaux Iris Sud, à l'Hôpital universitaire des Enfants Reine Fabiola, au Centre hospitalier universitaire Brugmann, à l'Institut Jules Bordet et au Centre hospitalier universitaire Saint-Pierre l'accès aux informations du Registre national des personnes physiques**

ALBERT II, Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, Salut.

Vu la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques, notamment l'article 5, alinéa 2, a), modifié par les lois des 19 juillet 1991 et 8 décembre 1992;

Considérant que la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel, modifié par la loi du 11 décembre 1998, notamment l'article 4, trouve à s'appliquer;



Overwegende dat de Verplegingsvereniging van de Ziekenhuizen Iris Zuid, het Universitair Kinderziekenhuis Koningin Fabiola, het Universitair Verplegingscentrum Brugmann, het Instituut Jules Bordet en het Universitair Verplegingscentrum Sint-Pieter verenigingen van publiek recht zijn die geregeld worden door de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;

Overwegende dat die verplegingsinstellingen, per brieven gericht aan de Minister van Binnenlandse Zaken op 7 april 2000 en op 23 februari 2001, de toegang vragen tot de informatiegegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen om de taken te vervullen die hen toevertrouwd zijn met toepassing van de wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;

Gelet op de adviezen nr. 09/2001 en nr. 46/2001 van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, gegeven, respectievelijk, op 23 maart 2001 en op 22 november 2001;

Overwegende dat de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ongunstig advies uitgebracht heeft;

Overwegende dat de Commissie immers van mening is dat de meerderheid van het cliënteel van de verplegingsinstellingen waarvan sprake niet betaald wordt door de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, en dat de kennis van de informatiegegevens van het Rijksregister derhalve niet nuttig is wat dit type cliënteel betreft;

Overwegende dat de Commissie tevens van mening is dat de toegang tot de informatiegegevens van het Rijksregister betreffende de patiënten die betaald worden door een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn niet noodzakelijk is aangezien de betrokken personen alle nuttige inlichtingen betreffende hun situatie evenals elk nieuw element dat een weerslag kan hebben op de hulp die hen verleend wordt, moeten verschaffen;

Overwegende derhalve dat, volgens de adviezen van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de principes aangehaald in artikel 4, § 1 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, met name de principes inzake finaliteit en proportionaliteit, niet nageleefd zijn;

Overwegende dat deze adviezen gevolgd dienen te worden;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 12 maart 2002;

Gelet op het besluit van de Ministerraad over het verzoek aan de Raad van State om advies te geven binnen een termijn van een maand;

Gelet op het advies 33.632/2 van de Raad van State, gegeven op 27 augustus 2002, met toepassing van artikel 84, eerste lid, 1<sup>o</sup>, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Onze Minister van Justitie en op het advies van Onze in Raad vergaderde Ministers,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

**Artikel 1.** De Verplegingsvereniging van de Ziekenhuizen Iris Zuid, het Universitair Kinderziekenhuis Koningin Fabiola, het Universitair Verplegingscentrum Brugmann, het Instituut Jules Bordet en het Universitair Verplegingscentrum Sint-Pieter worden niet gemachtigd toegang te hebben tot de informatiegegevens bedoeld in artikel 3, eerste lid en tweede lid, van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

**Art. 2.** Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Onze Minister van Justitie zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 24 oktober 2002.

ALBERT

Van Koningswege :

De Minister van Binnenlandse Zaken,  
A. DUQUESNE

De Minister van Justitie,  
M. VERWILGHEN

Considérant que l'Association Hospitalière des Hôpitaux Iris Sud, l'Hôpital Universitaire des Enfants Reine Fabiola, le Centre Hospitalier Universitaire Brugmann, l'Institut Jules Bordet et le Centre Hospitalier Universitaire Saint-Pierre sont des associations de droit public régies par la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale;

Considérant que par des courriers adressés au Ministre de l'Intérieur les 7 avril 2000 et 23 février 2001, ces institutions hospitalières sollicitent l'accès aux informations du Registre national des personnes physiques afin d'accomplir les missions qui leur sont confiées en application de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale;

Vu les avis n<sup>o</sup> 09/2001 et n<sup>o</sup> 46/2001 de la Commission de la protection de la vie privée, donnés, respectivement, les 23 mars et 22 novembre 2001;

Considérant que la Commission de la protection de la vie privée a rendu des avis défavorables;

Considérant que la Commission estime en effet que la majorité de la clientèle des institutions hospitalières en cause n'émerge pas aux centres publics de l'aide sociale et que la connaissance des informations du Registre national n'est dès lors pas utile en ce qui concerne ce type de clientèle;

Considérant que la Commission estime également que l'accès aux informations du Registre national relatives aux patients émergeant à un centre public d'aide sociale n'est pas nécessaire étant donné que les personnes intéressées sont tenues de fournir tous les renseignements utiles quant à leur situation ainsi que tout élément nouveau susceptible d'avoir une répercussion sur l'aide qui lui est octroyée;

Considérant dès lors que, selon les avis de la Commission de la protection de la vie privée, les principes énoncés à l'article 4, § 1<sup>er</sup>, de la loi du 8 décembre 1992 relative à la protection de la vie privée à l'égard des traitements de données à caractère personnel, notamment les principes de finalité et de proportionnalité, ne sont pas respectés;

Considérant que ces avis méritent d'être suivis;

Vu l'avis de l'Inspecteur des Finances, donné le 12 mars 2002;

Vu la délibération du Conseil des Ministres sur la demande d'avis à donner par le Conseil d'Etat dans un délai ne dépassant pas un mois;

Vu l'avis 33.632/2 du Conseil d'Etat, donné le 27 août 2002, en application de l'article 84, alinéa 1<sup>er</sup>, 1<sup>o</sup>, des lois coordonnées sur le Conseil d'Etat;

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Intérieur et de Notre Ministre de la Justice, et de l'avis de Nos Ministres qui en ont délibéré en Conseil,

Nous avons arrêté et arrêtons :

**Article 1<sup>er</sup>.** L'Association Hospitalière des Hôpitaux Iris Sud, l'Hôpital Universitaire des Enfants Reine Fabiola, le Centre Hospitalier Universitaire Brugmann, l'Institut Jules Bordet et le Centre Hospitalier Universitaire Saint-Pierre ne sont pas autorisés à accéder aux informations visées à l'article 3, alinéas 1<sup>er</sup> et 2, de la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques.

**Art. 2.** Notre Ministre de l'Intérieur et Notre Ministre de la Justice sont chargés, chacun en ce qui le concerne, de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 24 octobre 2002.

ALBERT

Par le Roi :

Le Ministre de l'Intérieur,  
A. DUQUESNE

Le Ministre de la Justice,  
M. VERWILGHEN